

Sygn. akt VI Ka 554/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Żukowska (spr.)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski

SO Andrzej Wieja

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2014 r.

sprawy **J. S.**

oskarżonego z art. 244 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 4 września 2014 r. sygn. akt II K 626/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. S. w ten sposób, że wymierzoną karę pozbawienia wolności podwyższa do 8 (ośmiu) miesięcy,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze i wymierza opłatę za obie instancje w kwocie 260 złotych.

Sygn. akt VIKa 554/14

UZASADNIENIE

J. S. oskarżony został o to, że w dniu 5 kwietnia 2014r. w J. województwo (...) prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki (...) nr rej. (...) nie stosując się tym samym do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn. akt. IIK 482/12 z dnia 09.05.2012r. posiadając zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat od dnia 17.05.2012r. do dnia 17.05.2017r. oraz prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn. akt. IIK 967/12 z dnia 25.07.2012r posiadając zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat od dnia 24.08.2012r. do dnia 24.08.2016r. objętych następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn. akt. IIK 1309/12 z dnia 26.10.2012r. posiadając zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 7 (siedmiu) lat przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany tymże wyrokiem na łączną karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresach od dnia 18.06.2012r. do dnia 29.11.2012r. i od dnia 14.01.2014r. do dnia 05.03.2014r, tj. o czyn z art. 244 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 4 września 2014 r. (sygn.. akt IIK 626/14):

I. oskarżonego J. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym że z opisu czynu wyeliminował zapisy dotyczące działania w warunkach powrotu do przestępstwa tj. występku z art. 244 k.k. i za to na mocy art. 244 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego J. S. warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

III. na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego J. S. karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na 10 (dziesięć) złotych;

IV. na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego J. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 200 złotych opłaty.

Apelację od powyższego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze wywiódł prokurator na niekorzyść oskarżonego J. S..

W apelacji prokurator zarzucił „niewspółmiernie rażąco łagodny wymiar kary wymierzonej oskarżonemu J. S. wskutek wymierzenia mu kary tylko 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie nadto warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat, co powoduje, że tak wymierzona kara pozbawienia wolności jest niewspółmiernie rażąco łagodna wskutek wymierzenia jej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i warunkowego zawieszenia jej wykonania, choć biorąc pod uwagę okoliczności popełnienia czynu, znaczny stopień zawinienia oskarżonego, społeczną szkodliwość czynu oraz braku pozytywnej prognozy kryminologicznej z uwagi na uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, które to okoliczności jednoznacznie przemawiają za tym, że nie zasługuje on na taki niski wymiar kary pozbawienia wolności ani na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia orzeczonej w tak niskim wymiarze kary, przez co wyrok ten nie spełnia walorów prewencji ogólnej i indywidualnej i jest nieadekwatnie rażąco łagodny w stosunku, a także jest pozbawiony waloru społecznego oddziaływania.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części orzeczenia o karze poprzez:

- wymierzenie w I wyroku kary roku pozbawienia wolności,
- uchylenie pkt II i III wyroku,
- utrzymanie w pozostałym zakresie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy przeprowadził w przedmiotowej sprawie prawidłowe postępowanie dowodowe, zgromadzone dowody ocenił w ramach dozwolonej swobody i – w konsekwencji – poczynił ustalenia faktyczne, słuszność których nie budzi wątpliwości.

Prawidłową jest przyjęta w wyroku kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu przestępstwa.

Z uwagi na to, iż ocena dowodów i ustalenia faktyczne nie były kwestionowane przez skarżącego sąd odwoławczy zwolniony był od dokonywania dalszych szczegółowych rozważań w tym zakresie i poprzestaje na odwołaniu się do rozważań zawartych w uzasadnieniu Sądu I instancji.

Jest to możliwe, jako że uzasadnienie to w pełni realizuje wymogi określone w art. 424 kpk.

Odnosząc się bezpośrednio do zarzutu zawartego w apelacji prokuratora sąd odwoławczy stwierdza, że jest on częściowo słuszny, tj. w części odnoszącej się do wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego J. S. kary pozbawienia

wolności. Przekonujące są argumenty zawarte w apelacji odnoszące się do dotychczasowego, nagannego trybu życia oskarżonego, jego wielokrotnej karalności za przestępstwa z art. 178a § 1 kk i z art. 178a § 4 kk oraz z art. 244 kk.

Za czyn z art. 244 kk J. S. ukarany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29 maja 2013 r. (sygn.. akt IIK 4312/13) na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania na 5 letni okres próby, mimo to w dniu 5 kwietnia 2014 r. popełnił kolejne przestępstwo z art. 244 kk będące przedmiotem rozpoznawanej sprawy. Lekceważąc orzeczenie sądu zakazujące mu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, lekceważąc fakt skazania już za przestępstwo z art. 244 kk oskarżony J. S. wykazał brak poszanowania obowiązującego porządku prawnego, brak respektu przed wymiarem sprawiedliwości a tym samym wykazał, iż orzekane dotychczas sankcje karne nie odniosły wobec niego spodziewanego efektu wychowawczego.

Z postawy oskarżonego wynika, iż bagatelizuje swoje działanie, wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 244 kk. Fakt popełnienia wkrótce od ostatniego skazania, w okresie próby, kolejnego przestępstwa świadczy, iż przestępcze zachowania nie stanowią zdarzeń incydentalnych w życiu oskarżonego, oskarżony nie jest sprawcą przypadkowym, a skoro w jaskrawy sposób lekceważy obowiązujący porządek prawny to koniecznym jest zastosowanie doń kary bardziej dotkliwej, w wyższym wymiarze niż orzeczona w zaskarżonym wyroku. W ocenie sądu odwoławczego karą celową, która winna ukształtować w oskarżonym wolę przestrzegania prawa w przyszłości, uzmysłowić mu konieczność respektowania orzeczeń sądowych będzie kara 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Prokurator uzasadniając zarzut apelacji wyeksponował fakt, iż oskarżony J. S. był w przeszłości wielokrotnie karany, uprzednie skazania nie zmieniły jego postawy co świadczy o braku wobec tegoż oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Zdaniem prokuratora skoro oskarżony nie wyciągnął żadnych pozytywnych wniosków z wcześniejszych skazań i zdecydował się na popełnienie kolejnego przestępstwa, to tym samym nie zasługuje na warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

Warunkowemu zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności wobec niepoprawnego oskarżonego sprzeciwia się – zdaniem prokuratora - również „względ na społeczne oddziaływanie kary”, zastosowanie tegoż dobrodziejstwa wobec sprawcy wielokrotnie karanego jest „negatywnie odbierane w odbiorze społecznym, gdyż wytwarza przekonanie o bezkarności takich przestępców ...”.

Odnosząc się do uprzedniej karalności oskarżonego J. S. to stwierdzić należy, iż wcześniejsza karalność nie może automatycznie przesądzać o konieczności orzeczenia „bezwzględnej” kary pozbawienia wolności. Skoro ustawodawca nie wykluczył zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec osób popełniających czyn zabroniony w warunkach powrotu do przestępstwa, to również nie można jej wykluczyć w stosunku do osób uprzednio karanych.

Orzeczenie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności możliwe jest w sytuacji gdy nie zniweczy to celów kary wobec sprawcy, natomiast „względ na społeczne oddziaływanie kary” nie warunkuje decyzji o zastosowaniu bądź niezastosowaniu tej instytucji.

Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu wyroku szczegółowo i przekonująco wskazał okoliczności, które przesądziły o ocenie, iż J. S., mimo uprzedniej karalności nie jest osobą tak zdemoralizowaną, by wymagał resocjalizacji w warunkach zakładu karnego. Argumentację Sądu Rejonowego w pełni akceptuje sąd odwoławczy i na nią powołuje się. W sytuacji, gdy wyrokiem Sądu Rejonowego wymierzona została oskarżonemu – na podstawie art. 71 § 1 kk – kara grzywny, nie jest słusznym twierdzenie apelacji prokuratora, iż oskarżony „popełniając po raz drugi identyczne przestępstwo w rzeczywistości nie odczuje żadnej dolegliwości w następstwie zapadłego orzeczenia o karze pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania”.

Orzekana sankcja karna winna być przede wszystkim dostosowana do okoliczności konkretnej sprawy a te zostały szczegółowo ustalone przez Sąd I instancji i ustalenia te są kategoriyczne – oskarżony wbrew sądowemu zakazowi przejechał krótki odcinek drogi publicznej, kilkadziesiąt metrów.

Kara i w odczuciu sprawcy musi być sprawiedliwa, adekwatna do popełnionego czynu, nie może być zbyt surowa, tak, aby nie zniechęcać sprawcy do wyeliminowania w przyszłości zachowań niezgodnych z prawem.

Orzeczona wobec J. S. kara 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, kara 80 dziennych stawek grzywny w wysokości stawki 10 złotych winna stworzyć realną możliwość skutecznego oddziaływania wychowawczego wobec tegoż oskarżonego, ukształtować w nim pożądaną postawę społeczną.

Nie znajdując podstaw do uwzględnienia w całości zarzutu i wniosków zawartych w apelacji prokuratora Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 § 1 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 3, art. 3 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy z 23.VI.1973 o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

AP